

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af 2 beslutningsforslag, dels beslutningsforslag nr. B 81, folketingsåret 1999-2000 (se Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 4866, tillæg A side 4990 og 4992 og tillæg B side 1491) og dels beslutningsforslag nr. B 87, folketingsåret 1999-2000 (se Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 4866, tillæg A side 5243 og 5244 og tillæg B side 1491).

I dag underviser de private grundskoler ca. 73.000 børn svarende til 13 pct. af børnene i den skolepligtige alder. Det frie skolevalg er en flot frihedstradition i det danske uddannelsessystem, der samtidig skaber konkurrence mellem grundskolerne, som derved bliver ansporet til at gøre tingene bedre. De private skoler er således en uvurderlig gevinst for uddannelsessystemet.

Mange af eleverne i de private grundskoler fortsætter efter skoletid i den skolefritidsordning (SFO), der er tilknyttet den private skole. De private skolers muligheder for at tilbyde ordninger, der nærmer sig samme kvalitetsmæssige niveau som de kommunale SFO'ere, udhules imidlertid, fordi de økonomiske forhold i de private SFO'er er uforholdsmæssigt ringere end i de kommunale, hvilket bekræftes af talmateriale fra friskolerne om normeringer m.v.

Der er således omkring 25,3 elever pr. fuldtidsansat i de private SFO'er, hvor der er 12,1 elever pr. fuldtidsansat i folkeskolernes SFO'er. Desuden betyder forskellen i det økonomiske tilskud, at der er stor forskel i budgettet til indkøb, ture, vedligeholdelse osv.

Tilskuddet pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove og er i FL for 2001 fastsat til 6.955 kr. Det offentlige tilskud til kommunale fritidsordninger udgør i samme periode ca. 18.300 kr. pr. elev. Tilskuddet til private skolers skolefritidsordninger er således kun ca. 35 pct. af tilskuddet til kommunale skolefritidsordninger.

Kommunalbestyrelsen i skolekommunen eller elevens bopælskommune kan yde tilskud til driften af skolefritidsordningerne på de private skoler, men det sker kun i begrænset omfang, og kun i ca. 10 af lan-

dets 275 kommuner har man valgt at ligestille skolefritidsordningerne i de private og offentlige skoler.

Det blev muligt for de private skoler at opnå et statsligt tilskud til SFO'er i 1992. Tilskuddets størrelse skulle ifølge lovgivningen fastsættes gennem forhandling mellem Kommunernes Landsforening og undervisningsministeren. Resultatet blev en takst, der allerede dengang reelt ikke udgjorde 75 pct. af de tilsvarende udgifter pr. barn i de kommunale SFO'er, en andel, som driftstilskuddet til de frie grundskoler sædvanligvis udgør pr. barn. Årsagen hertil var, at der blev anvendt en beregningsmetode, der gav et skævvridende resultat.

Siden er antallet af kommunale SFO'er steget, mens antallet af kommunale daginstitutionstilbud er faldet. Væksten i de kommunale SFO'er er bl.a. finansieret af nedlæggelsen af daginstitutionspladser, hvortil elever i folkeskolen og i private skoler må antages at have haft lige adgangsvilkår.

Hvis børnene i private skolers SFO'er skiftede til folkeskolernes SFO'er, ville det medføre en offentlig merudgift på mere end 220 mio. kr. De private skoler sparer således hvert år kommunerne for mange penge ved at overtage pasningen af en lang række børn.

De private skoler burde i princippet have samme vilkår for driften af SFO'er som offentlige skoler. Det offentlige har en forpligtelse til at sikre pasningstilbud på rimelige og lige vilkår til børn både i de kommunale SFO'er og i de private SFO'er.

Hvis et frit skolevalg fortsat skal være en reel mulighed og private skoler være et reelt alternativ til de kommunale skoler, skal der gives de SFO'er, der er tilknyttet de private skoler, et økonomisk løft, således at de kan tilbyde forsvarlige SFO'er.

Det lovgivne offentlige tilskud til de private SFO'er skal derfor forhøjes med et rimeligt beløb, som her foreslås at udgøre minimum 25 pct. af tilskuddet.

Økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser af forslaget udgør en merudgift for staten på 37,2 mio. kr.